

L a n d s k a p s n ä m n d e n s framställning
till Ålands landsting med förslag till landskapslag
№ 6/1941.
angående ändrad lydelse av § 13 i landstingsordningen
för landskapet Åland, utfärdad den 7 maj 1923.

Uti det förslag till revision av landstingsordningen, som landskapsnämnden, på därom av Landstinget den 25 november 1936 lämnat uppdrag, den 8 februari 1938 ingav till Landstinget, intog landskapsnämnden i förslagens § 16, motsvarande § 13 i gällande landstingsordning av den 7 maj 1923, bestämmelsen, att lagtima landsting sammankommer årligen den 10 november och åtskiljes, efter att hava varit samlat i trettio dagar, utan så är, att landshövdingen på landstingets framställning förlängt tiden för sammanträdet, samt i § 29 stadgandet, att om handläggningen av ärende vid lagtima landsting icke hunnit slutföras, fortsättes dess behandling vid följande lagtima landsting även om landstingsmannaval mellankommit. Dessa bestämmelser tillkommo i huvudsakligt syfte att undvika spörsmålen om lagligheten av besluten om uppskjutande av landstingssessionerna mellan den 15 februari och 15 november till viss tid och om tillämpningen av farandet, att ärende, som icke slutbehandlats under en valperiod, helt och hållet fått förfalla, varför nytt initiativ för dylik fråga nödgats tillgripas. Oaktat mer än tre år förflutit, sedan landskapsnämndens berörda förslag ingavs till Landstinget, ligger detsamma allt fortfarande på lagutskottets bord, och detta kan med största sannolikhet ej slutligt behandlas av Landstinget förrän vid dess höstsession i år och kan bliva land

skapslag tidigast i april eller maj 1942.

Då vid Landstingets plenum den 21 februari 1940 för enda behandling föredrogs talmanskonferensens förslag om Landstingets ajournering, anhöll landshövdingen om ordet och fann efter framställd motivering, att talmanskonferensens förslag om ajournering av Landstinget till dag, som presidiet äger bestämma, icke kan av Landstinget lagligen tagas till omprövning, och att Landstinget icke äger laglig rätt att på obestämd tid och för handläggning av icke anhängiggjort ärende ajournera landstingssession. Efter diskussion och sedan lagutskottet i saken avgivit betänkande, beslöt Landstinget enhälligt den 22 i sagda månad att ajournera landstingssessionen till dag, som presidiet äger bestämma.

På grund av sistnämnda beslut sammankom Landstinget till den ajournerade sessionen och antog vid denna den 30 september 1940 förslagen till landskapslagar om ändringar av § 13 i landskapets pensionslag och landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn. Dessa landskapslagar föredrogs i Statsrådet den 29 november 1940 för Presidenten, som, utan avseende därpå, att nämnda ärenden upptagits till behandling vid ovannämnda extra landstingssession, enär sådant föranletts utav de av kriget orsakade undantagsförhållandena, icke fann anledning att beträffande ifrågakomna beslut utöva den Republikens President tillkommande vetorätten.

Presidentens nästovan relaterade beslut giver vidhanden, att Landstingets rätt att ajournera sin session under mellantiden för dess lagenliga sammanträden måste anses vara tvivel underkastad. Vid sådant förhållande

och då, på sätt här ovan framhållits, förslaget till ny landstingsordning icke kan, om detsamma i oförändrad eller ändrad form antages av Landstinget, bliva lag förrän efter vårsessionen 1942, samt under mellantiden sådana särskilda förhållanden kunna bliva rådande, att Landstinget ser sig tvunget att sammanträda även på andra tider än 15 februari och 15 november, anser landskapsnämnden ett tvingande behov föreligga att föreslå en sådan ändring av § 13 i nugällande landstingsordning, att landstingets sedan många år praktiserade tillvägagångssätt om ajournering stadfästes i landskapslag.

Med hänsikt till här framhållna sakförhållanden får landskapsnämnden förelägga Landstinget till antagande ett sålydande förslag till landskapslag:

" L a n d s k a p s l a g

angående ändrad lydelse av § 13 i landstingsordningen för landskapet Åland, utfärdad den 7 maj 1923.

§ 13.

Landstinget sammankommer årligen den 15 februari och den 15 november och är samlat under sammanlagt högst trettio dagar, utan så är, att landshövdingen på landstingets framställning förlängt tiden för mötet.

Landstinget äge dock rätt att vid nödigt befunnet behov ajournera landstingssession till dag, som dess presidium äger bestämma.

Är nu nämnd eller eljest i denna lag för visst fall bestämd dag helgdag, gälle första helgfria dag därefter såsom för sådant fall stad-

gad."

Mariehamn den 26 februari 1941.

På landskapsnämndens vägnar:

F. Schandfär.

Werner W. son Backer